

Publicerad 2022-10-17 15:20 av Poesia

Ljuset från andra sidan, det som väntar

Hon har grävt sin grav länge nu
medan han fortfarande
sitter på kullen
på sin tron
i tro
att han fortfarande
är odödlig

Hon har tryckt undan
sina minnen
så långt ner och bort
så de inte längre finns
bara en lätt ryggsäck
hon inte behöver
packa om

Hon ser sig själv
i spegeln
ser inte det grå
ser bara sig själv
som då men blundar hårt
för de svaga minnen som
ovälkommet börjar flimra

Hon tänker inte längre
i alla fall inte så ofta
på honom
han på kullen
som var både hennes fostrare
och man han som söndrade
hälskade men inte vann

Hon går långsamt nu
kan inte annat
reumatismen dunkar
i hennes leder
men denna smärta
välkomnar hon

för den är hennes vän

Hon vet att den finns där
molande men inte med
knutna nävar örfilar som bränner
våld som tränger sig objudet inpå
invaderar hennes inre
reumatismens smärta är uthärdlig

Hon hoppas att hon snart är klar
med grävandet
detta liv som varit så fyllt av
smärta hat blod och kontroll
aldrig någon kärlek
fast han påstod efter varje gång
att det var just därför han slog - av kärlek

Kanske gräver hon för två
hon vet inte riktigt
hon hade tänkt dansa
på hans grav men hämnden
har hon släppt för länge sedan
hon skulle aldrig vilja se honom igen
men alltjämnt hägrar han i horisonten

Hon har skrivit så många brev
i vredesmod i tårar i sorg
men aldrig skickat dem
istället har hon rivit sönder dem
i tystnad och känt friden
sett ljuset från andra sidan
det som väntar

Hon är inte rädd
är ganska färdig här
ännu ett tag på jorden
ska hon verka och vara
hon har slutat lyssna
på nyheterna
för henne är kriget slut

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Poesia med Poeter.se id #61428 innehar upphovsrätten